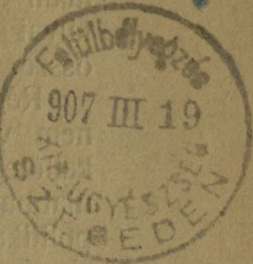

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Osztályharc.

Nincsen seb az állam és társadalom testén, melynek hatása károsabb, eredményei vészesebbek volnának, mintha annak alkotó elemei kelnek egymással harcra.

Nem szorul e tétel bővebb magyarázatra, sem bizonyításra. Amaz átlátszó és megdönthetetlen igazságok sorába tartozik, melyeket a logikus gondolkodás és a tényekből levont tanuságok egyaránt bizonyítanak. Tartalma a banálissá vált valóságok sorába tartozik, amelyek lajstromozatlanul illeszkednek a közkeletű igazságok leltárába.

De bármily igaz is e tétel, tanuságai hatják át legkevésbé az emberiséget. A történelem lapjaira elmúlt évezredek eseményeinek megrögzítéséből látjuk, hogy valahol egy államszervezet bomlásnak indult, társadalmi élet korhadásba ment át, az osztálygyűlölet játszotta a mag erjesztő elemei között a főszerepet, sőt sok esetben ez volt a romlás és pusztulás egyedüli okozója. A hatalmas római világbirodalomnak, amely egy világot vetett uralma alá, ez ásta alá létét és lapangó mérge azóta is számos virágzó állami létet semmisített meg, al-

tomos erővel támadja meg gyökereit, hogy annak nyomában az egész test elpusztuljon. Elmondhatjuk tehát, hogy ha valamely társadalmat az Isten büntetni akar, az osztályharc nyomorúságával veri meg.

Magyar társadalmunk szervezetébe a méreg még nem hatolt be teljesen, még nem sikerült a vér egészséges keringését meggátolnia: de az inficiálás szomorú szimptomái már mutatkoznak.

Tudjuk, hogy állami és társadalmi életünk konszolidálódásának munkája alig harminc éve tart. A kiegyezés az időpont, a melytől az ifju Magyarország megszületését számítani szoktuk. Egy halálos zsibbadságból ébredt ekkor fel a nemzet. Erői felszabadultak, a halálos csendet, mely az országot közel husz esztendőn át betöltötte, a munka vidám zsibaja váltotta fel. Azóta dolgozunk egy ifju izmos óriás minden erejével. Az elért eredményekkel azonban, amelyeket ezen idő alatt elértünk, nem lehetünk megelégedve. A dermedt, visszamaradt országból kulturállammá lettünk, némi ipart, művészetet, kereskedést teremtettünk, de a munka korántsincs befejezve. Sokat tettünk; de még többet, sokkal többet kell cselekednünk, hogy a

nagy célt: Magyarországnak, mint minden tekintetben méltó versenytársaságnak beillesztését a nyugat nagy kulturállamai sorában, elérhessük.

Nem az erők szétforgácsolására, hanem az összes erőforrások egyesítésére van tehát nekünk szükségünk és pedig nekünk ezerszer inkább, mint bármely más népnek. Nem csupán azért, mert nekünk több a tenni-valónk, hanem azért is, mert közöttünk amugy is elég a széthúzó törekvés, amelyet leküzdenünk, sem békés uton elcsendesítenünk eddig nem sikerült.

Mindenki tudja, hogy az erők alatt a nemzetiségeket érzük. Más nemzeti-ségi véreink még mindig nem tudtak igazi testvéreinkké válni. Nekünk tehát kettősen kell összetartanunk, hogy befelé is, kifelé is, mint tömör, megingathatlan fal álljunk, nem alkuvó, egyöntetű magyarságunkkal.

Második baj gyanánt, mint amely társadalmi egységünk megbontására van hivatva, jelentkezik a munkás és munkaadó közötti ellentét. Reméljük és hisszük, hogy népünk kipróbált józanságán e kísérletek megfognak törni és terjesztőik siker nélkül fognak visszahullani a homályba, melyből születtek.

Társadalmunk harmadik baja s

TÁRCA.

A VÁSÁRON.

Két lókupec csunyául összekapott a lóvásáron. A fiatalabb azzal vádolta az öreget, hogy rontja a keresetét, mire az öreg hálátlanságot emlegetve, keményen megdorgálta az ifjabbat. A hevesvérű fiatal erre oly lármásan szidalmazta az öreget, hogy egy éppen arra járó úri társaság kíváncsian körülállta a civódó lókereskedőket.

Ezt látván az öreg kupec, a társasághoz fordult s röviden elmondván a vita okát, így folytató:

— Uraim, engedjék meg, hogy elmondjak önöknek egy történetet, amelylyel ifjú kollegámat meg akarom győzni igazságtalanságáról.

A társaság kíváncsian fogta körül az öreget, aki a következő történetet beszélte el:

Egy öreg arab egyszer az erdőben járt s ott egy heverő elefántra bukkant.

— Jó ember, — szólítja meg az elefánt — segíts fölkelnem a földről, mert saját erőm erre elégtelen.

— Sajnálom tehetetlenségedet, — viszonzá az öreg — de alig ha segíthetek rajtad; csak egy batyum és egy botom van s azok fölemelésedre elégtelenek.

Csak dugd alám a botodat, — sürgette az elefánt — azzal a segítséggel már föl bírok kelni magamtól is.

Az arab eleget tett e kívánságnak s az elefánt csakugyan föltápázkodott. Alig állott azonban talpra, az öregre rontott s agyon akará csapni ormányával.

— Hát így hálálod meg jószágomat, — jajveszékelt az öreg — te valóban igen hálátlan állat vagy!

— Nem hálátlanság ez, csak természetes, — felelte az elefánt és nekikészült, hogy szétzúzza az arab fejét.

Az öreg a végső veszedelemben könyörgésre fogta a dolgot s így kiáltott:

— Jól van hát, ha az első állat, akivel találkozunk, neked ad igazat, tégy velem tetszésed szerint.

Az elefánt beleegyezett a bírőhívásba s elindultak együtt az erdőben. Kisvártatva egy dologtalan vaddisznóhoz értek, akinek elmondták a történetüket, kérve őt, mondjon véleményt esetükben. A vaddisznó erre az elefánthoz fordulva így kiáltott:

— Üsd agyon azt a hitvány öreget, mit fáradozol még bíró után is. Sujsz a fejéhez az ormányoddal s azzal vége.

Az elefánt most már csakugyan agyon akarta csapni az öreget, de ez most így könyörgött:

— No jól van, ha még egy állat véleménye megegyez a tiétekkel, úgy ellenkezés nélkül elszenvedem a halált.

Az elefánt beleegyezett ebbe az utolsó kísérletbe s elkészölvén a vaddinótól, tovább mentek az erdőben. Nemsokára egy éhes rókához értek, aki éppen azon törte a fejét, hogy micsoda furfanggal tudná éhségét csillapítani. Elmondták neki történetüket s fölkerítették, mondjon véleményt esetükben.

A róka gondolkodott kicsinyég, majd a fülébe súgta az arabnak:

— Te öreg, ha kihozod ebédre a tyúk-jaidat, kimentelek a veszedelemből.

A falu minden tyúkját kihozom neked, — súgja vissza az újraéledő öreg — ha megmentesz az elefánt ormányától.

A róka helyeslőleg bólintott, majd szinlett boszúsággal így kiáltott:

— De hát bolondnak tartotok ti engem, hogy lehetetlen mesékkel raboljátok el a drága időmet? Még egy tyúk sem hinné el,

talán a legfontosabb, hogy annak osztályai nem olvadtak még kellőleg össze.

Régi panasz, hogy arisztokraciánk nem veszi ki a nemzeti munkából kellőleg részét. E téren az állapotok ujabban tagadhatatlanul javulnak. A politikai és művészi életben számos fényes név viselője jutott fényes szerephez, amelyet nemcsak történeti nevének és vagyonának, hanem eszének, szorgalmának köszönhet.

De ha a nemzeti munka más ágait tekintjük, még mindig szomorú tünetekkel találkozunk ez irányban. — Az ipar, a kereskedelemre nézve az a roppant anyagi és erkölcsi tőke, mely arisztokraciánk kezébe van, ma is el van veszve. Szemben a külföldi példával, hol a legnagyobb nevek viselői sem restelik virágzó ipari és kereskedelmi vállalatokat létesíteni s ez által beállanak produktív nemzeti munka munkásai közé, nálunk ma is fehér holló számba megy az oly főúr, aki hasonló vállalkozásba bocsátkozik. Még mindig szégyennek tartják a porgári munkát s göggel fordulnak el attól, akinek életcélját ez képezi s zömük kizárólag a lóversenyben és hasonló élvezetben találja gyönyörűségét.

Ez az igazi osztályharc, mely gátként áll társadalmunk egyesülése elé. Ez az a tényező, amely társadalmunk egységét megbontja, a munka sikerét állandóan veszélyezteti.

Ennek kell megváltoznia. A nagy műben mindnyájunknak össze kell fogni, a nagy munkában egyesülni. Csak így vihetjük törekvéseinket diadalra, így tiporhatjuk le ellenségeinket s foglalhatjuk el s nyugati kultúr-államok sorában azt a helyet, amely bennünket megillet.

— hogy e hitvány öreg egy vékony bottal fel tudjon emelni egy akkora elefántot!

— Pedig úgy történt, tulajdon ezzel a bottal — erősítik azok.

— No hát ha azt akarjátok, hogy elváljam a bíró szerepét — válaszolá a furfangos róka — mutassátok meg, hogy történt a dolog s ha saját szememmel láttam az esetet, majd véleményt mondok ügyetekben.

A mítsem sejtő elefánt erre a földre heveredett s mondá az öregnek, emelje fel ismét, de az öreg, aki már megértette a róka ravaszságát, botját elhajítva, így kiáltott:

— De már azt a bolondot nem teszem. Örülök, hogy megszabadulhattam tőled, most már csak heverész tovább öreg és csapkodó agyon helyettem a legyeket!

Ezzel a ravasz rókát megölelve, esküt tett Mohamed szakállára, hogy mindjárt hozza a megígért tyúkokat.

— Várakozzál itt reám, annyi tyúkot hozok, hogy két hétig gondtalanul élhatsz belőle — fogadkozott örömben s azzal vigan sietett haza.

Otthon a felesége, ünnepre készülvén, éppen a tyúkot fogá meg, hogy majd levágja.

— Add ide a tyúkot, hékás — mondá az öreg — viszem a rókának az erdőbe. Itt

— Az ipar és a föld. Van-e túltermelés az iparban, vagy nincs? — ez az a kérdés, amelyről már évek óta folyik a vita. Bármiként szóljon is a felelet e kérdésre, annyi bizonyos, hogy ez nem lehet akadálya a nemzeti ipar fejlesztésének, mert éppen a külföldi iparcikkekre szoruló államok elzárkózása és a nemzeti ipar fejlesztése miatt kell tartani az ipari túltermelésektől azokban az államokban, amelyek iparuk nagymértékű kiterjesztése következtében rá vannak szorulva az előlük mindinkább elzárkózó külföldi piacokra.

Az ideális állapot az volna, ha a nemzeti ipart addig a határig lehetne fejleszteni hogy a nemzeti gazdaság sorsa ne függjön a külföldtől és ezzel kapcsolatosan a nemzeti mezőgazdaság érdekeinek céltudatos gondozása ideálja lehet minden, a helyes úton haladó gazdasági politikának.

E politika érvényesülésére megkezdődött már a munka és nem minden eredmény nélkül. A legnagyobb eredmény pedig az, hogy általánossá lett a meggyőződés, a helyes gazdasági politika egyedüli alapja a föld, a mezőgazdaság érdekeinek gondozása, mert csak virágzó mezőgazdaság és fejlődő ipar biztosíthatja gazdasági függetlenségünk mellett nemzeti függetlenségünket.

Am nálunk a földhöz való visszatérés csak akkor fog bekövetkezni, ha a közhatalom és a társadalom karöltve, a föld és népének tehermentesítésébe, a földet érintő törvényhozás kijavításába, a nép jogainak mérsékelt, bölcs és nem politikai célokból való kiterjesztésébe komolyan belefog.

A hazai ipar fejlesztése csak olyan fontos kérdésünk, mint mezőgazdaságunk istápolása és a mindkettőre fordítandó munkaerő szabályozását e nemzetközi, különös speciális gazdasági viszonyaink irányítják időről-időre még pedig akként, hogy a foglalkozási ágak jövedelmezősége szerint az élet terére lépő újabb nemzedék közül mindig többben azt a pályát választják, mely több sikerrel kecsegtet. Ne féljünk tehát az ipari túltermeléstől, de ne hanyagoljuk el azért a

asztán elmondá a feleségének, mi történt vele az erdőben.

— No, nagy számár volnál, ha a szavadat beváltanád — vélte az asszony.

— Be is váltom, mert a róka az életemet mentette meg.

— Te bolond — világosítá fel az asszony — elmész a vadászhoz, rávezeted a róka búv helyére, s így nemcsak kellemetlen ígéretedet nem kell beváltanod, de még a róka bőre is a tiéd lesz.

Így is történt — fejezte be a történetet az idős kupec. — A róka tyúkok helyett golyót kapott s a hálátlan öreg szép pénzt árult a bőrből.

Ime — vontá le a tanulságot meséjéből a lókereskedő — ifjú kollégám is, akit én ragadtam ki a nyomorból, mely pusztulással fenyegette s én oktattam ki a kupeczségre, hála helyett a saját keresetemet is frigyli már és sajnálja, hogy élni bátorkodom.

Így az öreg, akinek elbeszélését az úri társaság megtapsolta, míg a fiatal kupecz megszégyenülten kullogott el.

földet se, mely a mindennapi kenyeret szolgáltatja.

A nemzeti ünnep után.

A nagy eseményekhez, melyek március idusához fűződnek, méltóan ünnepelte a nemzet a napot, amely a magyar nép vágyainak és törekvéseinek inkarnációját jelenti. Községünk lakosága is lelkesen ünnepelt, eklatáns bizonyítékául annak, hogy az ország ezen részének fiai együtt éreznek azzal a magyarsággal, amelynek hazaszerető erényeit egy évezred önfentartási küzdelmei edzették meg.

Sok szép beszéd, hangzatos fogadkozás hangzott el ezen a napon, lelkes, hazafias dalok szálltak az ég felé, hirdetvén mindeneknek, hogy emlékezzünk, bizunk és hiszünk. Emlékezzünk a multra, amely véres, keserves küzdelmekkel teljes és amely begigazolta fajunk életképességét, Magyarország hivatását a nemzet között! Hiszünk abban, hogy erősek vagyunk ezt a hazát úgy megtartani, ahogy ezt őseink ránk hagyták; reméljük, hogy nagyobbá és szabadabbá fogjuk tenni, mint amilyen most. Nagy általánosságban ezek az érzések, ezek a vágyak remegtették meg a lelkeket a lelkesedés mámoros pillanataiban.

De a hazának érdeke, hogy ezeket a vágyakat, ezeket a reményeket ne csak a lelkesedés mámoros pillanataiban érezzük át, hanem érezzük mindig, komoly munka közben, gyermekeink nevelésénél, szűrjük ezekkel át világnézetünket és ne tántorogjunk el e vágyaktól, e reményektől a hazamegpróbáltatásának nehéz napjaiban sem.

Szokás mondás, hogy csak szalmaláng a magyar ember lelkesedése. Bizonyítéka ennek, és pedig legújabb bizonyítéka a tulipánmozgalom, amely valósággal felrázta az országot néhány hónap előtt, s ma már csak hébe hóba és kényszeredetten mennek el az emberek a Tulipán Szövetség gyűléseire. Tulipánt alig hord már valaki és a tulipánmozgalommal szorosán összefüggő hazai iparpártolás is már megint csak a jelszóban él, a reális életben mesterséges iparpártolás abszolúte nem nyilvánul. Pedig nagy iparpártolás, mert ez reális, nagy értéket jelentett volna és a nemzet jövő boldogulásának nehéz útját egyengette volna.

Sok nagy, boldogító eszme égett el iránt nincs meg a kellő szívós, öntudatos akarat, hanem a nemzet egyéb kincsei iránt is fásult közönyt tapasztalunk, különösen békés, csendes időben, midőn közvetlen veszedelem sem fenyegeti közös nemzeti érdekeinket.

Éppen azért föltétlen szükség van arra, hogy az a tűz, amely szívünkben ellángol a márciusi eseményekre való visszaemlékezés folytán, továbbra is izzón lobogjon és szívós, komoly munkára serkentsen az existenciáért való küzdelem szürke hétköznapijain. Egy nemzet életét nem ünnepnapok, hanem

hétköznapok alkotják, a hazaszereteten való munkálkodás hétköznapjai.

Megújodás van szüksége ez országnak most is, mint volt amaz emlékezetes március havában és ezt a megújodást csak pihenést nem ismerő munkával, bátor előre törtetéssel, szívós elkeseredéssel végezhetjük el.

Ujdonságok.

— **Március 15. Mindszentén.** Március 15-dikét, nemzeti életünknek legkiválóbb történelmi évfordulóját, politikai és társadalmi újjászületésünk ünnepét, községünk lakossága a szokott fényvel s hazafias lelkesedéssel ünnepelte meg. Már a hajnali órákban elhangzó ágyudőrej jelezte, hogy községünk lakói nagy napra ébredtek fel. Mint ahogy a tavasz lehelete életre kelti a természet szunynyadó erőit, úgy ébredt föl e napon milliók szívében a testvériségnek, a szabadságnak, a jogegyenlőségnek isteni érzete. Községünk polgársága már egy korábbi határozatával községi ünneppé emelte március 15-dikét. Az ünnep a képviselőtestület diszközgyűlésével kezdődött, amely után 9 órakor a róm. kath. templomban Kádár Szilveszter plébános káplánjai segédletével szent misét mondott. Megjelentek az ünnepi isteni tiszteleten a főszolgabírói hivatal Tary István főszolgabíró vezetésével, a községi előljáróság, a képviselőtestület, az áll. isk. tanulók, tanítóikkal együtt. Zászlók alatt vonultak föl az összes társadalmi körök is, úgy, hogy elmondhatjuk, községünk minden egyes polgára szívvel-lelélekkel ünnepelte meg e nagy napot. Különösen ki kell emelnünk az iskolás gyermekek éneklését, akik úgy az egyházi éneket mint a Himnuszot igen szépen énekeltek. Innen az ezrekre menő tömeg zászlók alatt s a fuvó-banda kísérete mellett az izr. templomba vonult, ahol Büchler J. Gyula rabbi a nap jelentőségét, megszokott hazafas szellemű beszéddel méltatta. Majd a piac-térre vonult a menet s miután Veres Sándor községi bíró az ünnepelet megnyitotta, ifj. Mihály János anyakönyvvezető széles történelmi ismeretre valló hazafias lelkesedéssel, ifjúi hévvel, tüzzel előadott, igen sikerült beszédben fejtegette március 15-dikének a jelentőségét. Mihály János anyakönyvvezető ez alkalommal először szerepelt, mint ünnepi szónok; de kitűnő előadása s minden lámpaláztól ment szónoki sikere előre is biztosítanak arról, hogy jövőben is szerencsénk lesz valóban élvezetes, hazafias tüztől lángoló beszédét meghallgatni. Ezután Kunfi Irénke áll. isk. h. tanítónő szavalta el Ábrányinak egyik gyönyörű alkalmi költeményét. A lelkesedéssel s igazi tehetséggel előadott szavalat annyira meghatotta a jelenlevőket, hogy élénk éljenzéssel honorálták Kunfi Irénke kisasszony valóban bravuros sikerű szavalatát. Ezután a több ezernyi közönség a Szózat eléneklése után szétszórt. Este Bertók János vendéglőjében az Iparosok és Kereskedők Köre halvacsorával egybekötött hazafias bankettet rendezett, amelyen igen számosan jelentek meg.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Mindazoknak, kik a március 15-iki ünnepélyen közreműködni s ezáltal az ünnepély fényét emelni szívesek voltak, hazafias köszönetünket nyilvánítjuk. Mindszent, 1907. március hó 16-án. Koncz Lajos jegyző, Veres Sándor bíró.

— **Az alsó-ányási rét sorsát** a mai dobzó intézte el, legalább is erre az esztendőre. Közhirre tette ugyanis az uradalom, hogy e hó 20-án osztja ki a rétet a helyszínén. Aki tehát árpa-földet kíván belőle fogni, az jelentkezék 18-án, hétfőn, Szluha Imre kaszárnánál a percsorai majorban. Katasztrális holdjáért 40 korona az évi bér. A bérlet tartama csak erre az évre szól.

— **Állatvizsgálatok.** A járási főszolgabíró elnöklété alatt álló bizottság a köztenyésztésre szánt apaállatok vizsgálatát Mindszentén és Szegváron e hó 26-án, Magyartésen 28-án, Fábiansbestyénben április 2-án, Derekegyházán április 4-én s Nagymágoacson április 6-án fogja megtartani.

— **Két új patika.** Hódmező-Vásárhelyre két új patikát engedélyezett a miniszter. Mint örömmel értesülünk, az egyik gyógyszerért földink: Müller Mór gyógyszerész volt szerencsés elnyerni. Gratulálunk!

— **Egyleti ügyek.** A tiszántuli járás főszolgabírája egy panaszos ügyből kifolyólag elhatározta a járás területén levő összes egyletek és társulatok ügyvitelének és pénzkezelésének beható megvizsgálását. Az első vizsgálatot e hó 15-én ejtette meg a mindszeri függetlenségi és 48-as népkör vezetőségével szemben. A vizsgálatok eredményéről annak idején hírt adunk.

— **Lómentő vendég.** Zánthó Kálmán jőnevű vendéglőjében derült kedvvel üdvözölte egy kis társaság március idusát, a szabadság hajnalát. A társaság egyik tagja kíváncsi volt éjféltájban a csillagok járására, kinézett az udvarra. Nagy lón azonban meglepetése, amidőn az istálló ajtaja felé tekintett, ahol egy subás alak iparkodott észrevétlenül maradni. Megszólította, de az alak hangtalan maradt, sőt mintha nem is szívesen fogadta volna az ismerkedést, mert a kert felé igyekezett vonulni. Rosszat sejtett a vendég, mert azt tudta, hogy a gazdának értékes két lóva pihen az istállóban. Sietett hírvinni a tapasztaltakat s nyomban kivonultak a társaság vállalkozóbb tagjai a nyomozás megajtására. Mire kiértek, a subás alak eltűnt; de hogy ott volt s hogy nem valami jóban törte a fejét, mutatta a két nyitott kert ajtó, amelyeket pedig zárva szoktak tartani.

— **Hamis százás.** Lapunk múlt számában jelentettük, hogy Pál Gergelyné baksi szőlősi lakos a szombati hetipiacon egy hamis százás bankón akart tudani. A csendőrség házkutatást tartott Pálné lakásán, de az eredményvel nem végződött, mert sem több hamis bankót, sem pénzgyártáshoz szükséges gépet nem találtak. Hanem azért mindenestre körültekintést ajánlunk a pénz átvevésénél, mert mostanában nagyon sok a pénz-utánzó.

— **A gazdaközönség megtévesztését** célozzák az idén (többnyire a morva Bisenzből) általánosságban tartott plombok alatt szállított répa magvakkal. Mint értesülünk e plombokra többnyire ez van rányomva: „Originalzüchtung Quedlinberg“, vagy „Original Norddeutsche Saat“ természetesen a termelő megnevezése nélkül, mert hamis név nyomtatása bünvádi eljárást vonna maga után. A gazda sohase tudhatja, hogy ily névtelen és egyenesen megtévesztésre irányuló plombok alatt mi rejlik és miféle magnak jutott birtokába. Ez alkalommal megemlítjük, hogy éppen a múlt napokban fejtettük ki a takarmányrépamag termesztésére szolgáló anyarépak gondos megválasztásának és az impregnálásának nagy jelentőségét. Most nyilatkozik az e téren első korifeusnak elismert Linhart György magyaróvári tanár is, ki a „Köztelek“-ben egy kérdésre azt feleli, hogy: „Az impregnált répamag, melynek elárusi-

tásával hazánkban Mauthner Ödön budapesti cég foglalkozik, már hosszú idő óta jó hírnévnek örvend, mert e mag gyorsan és egyenletesen kel ki s a répanövények gyorsabban és erőteljesebben fejlődnek, ez olyan elvitathatatlan tény, amelyet tagadni nem lehet. Körültekintő és tapasztalt gazdáink különben ezt már nagyon jól tudják.

— **Tavaszi multság.** A mindszeri Polgári Kör április hó 1-én, husvét másnapján táncvigalmat rendez, melyre a meghívók a legközelebbi napokban fognak szétküldetni.

— **Tűzoltók kerestetnek.** A Mindszeri Önkéntes Tűzoltó-Egyletnél két állás üreseedésbe jött, mivelhogy két tűzoltónak katonáékhoz kellett bevonulni. Belépni szándékozók jelentkezzenek Vitos Gerő parancsnoknál.

— **Semmi ujság, csak a bodri . . .** Egy sárréti fiatal gazda, kinek meglehetősen szép gazdasága van, melyet maga vezet, kétnapi távollét után lakodalomról érkezett haza a napokban. Az állomásnál a kocsija várta. — Mi ujság otthon Jancsi? — Nincs ott kérem egyéb, mint hogy a Bodri megdöglött. — Hát beteg volt? — Nem a, hanem sokat evett a lovak husából. — A lovak husából? — hát persze. Hogy az istálló leégett, hát ott veszték a lovak is . . . Hát tűz volt nálunk! Aztán mitől gyúlt ki? — Hát a ház is leégett? — Le a. Mikor a nemzetes asszony meghalt, oszt' a szemfedő csipkébe belekapott a gyertya. — Ember! hát az anyám meghalt? Hisz beteg sem volt . . . ! — Meghótt, mert megszakadt a szive bánatába, hogy a kisasszony megszökött az irnok ural. — Ennyi sok csapás! Azonban egyelőre paraszti felfogás szerint csak a Bodri kutya halála konstatáltatik.

— **Rózsai megszökött!** Lakatos György derék cigányprimásunkra 4 kemény korona büntetést szabott ki a község előljárósága, amiért Rózsai nevű, 14 éves tanköteles leányát elvonta az iskolabajárástól.

— **Két koronát szívesen megfizetek** — mondta Lakatos a bíró előtt — mert ez az első mulasztásra szól, amikor még a Rózsika nálam volt.

— **Hát most hol van?** — kérdi kíváncsian Veres bíró.

— **Hát, tudja kérem, a lányom** nagyon gyönyörű, kívánatos, üde teremtés . . . és oly fiatal. Bogár szemei túlragyogják a legfényesebb csillagot . . .

— **Bánom is én!** — pattant föl a bíró.

— **Arra feleljen, hogy hol van most a lánya?** A derék cigány meghökölt egy kissé s még a kezeit is ökölbe szoritja, amint kiböki a szót:

— **Megszökött, verje meg a Devla, avval** a ragyás kontrással, aki elcsábitotta azt a gyönyörű virágot! Attól tessék, bíró ur, a másik 2 koronát bevasalni. Mert a második mulasztás elkövetésénél lányom már nem az én apai fölügyeletem alatt állott!

Ezt az érvelését el is fogadta a bíró s most a kontrást veszik elő a 2 korona mián, ha ugyan ráakadnak.

— **Földmunkások kereslete.** Nap-nap után érkeznek tudakozódások kubikosaink után. Ahol erős és gyakorlott földmunkásra van szükség, ott szívesen látják az e téren jó hirre szert tett mindszerieket. Legtöbb kubikos kellene ez időleg a Körös-Tisza-Marosi társulat vásárhelyi szakaszán, valamint Cibakházán. További felvilágosítást szerezhet mindenki a községházánál.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

Eladó ház.

Elek Ignácnak a Kossuth-Lajos-utcában levő háza szabadkézből eladó. Értekezhetni Diamant Rózánál a helyszínén vagy lapunk kiadójával.

Asztalos-műhely!

Van szerencsém becses tudomására hozni, hogy Mindszenten, Falábu J. ur házában, a mai korszak igényeinek teljesen megfelelő asztalos-műhelyt nyitottam és a legolcsóbb áron készítek minden e szakmába vágó munkát. — Elvállalok mindennemű butor-tisztítást és javítást, gondos és finom munkáért szavatolok. — Amidőn megjegyzem, hogy bel- és külföldi nagyobb műhelyekben szerzett tapasztalataim bármely szakmába vágó munkára képesítenek, kérem, hogy szükséglete beálltával műhelyemet megkeresni sziveskedjék.

Tisztelettel 3—3

Zámbó Sándor, asztalos.

Legjobb mellékkereset

nők és családok részére. Egy helyen és egy háztartásban se hiányozzék az eredeti

STIRIAI KÖTŐGÉP

melylyel naponta a legkényelmesebben 5—6 koronát kereshet mindenki.

Árjegyzék ingyen.

Kedvező fizetési feltételek.
Tanítás Budapesten ingyen.

Első Styriai kötőgépgyár
magyarországi képviselete

Fogl József Lajos

14—30 műgépezés

Budapest VI., Csengeri-u. 54.

Új szabó-üzlet.

Mindszenti község és környéke mélyentisztelt lakosságát van szerencsém tudatni, hogy Mindszenten, a Szabadság-utca 521. szám alatt szabó-üzletet nyitottam. — Az ország nagyobb városáiban hosszú éveken át szerzett sokoldalú és bő tapasztalataim a legkényesebb munka elvégzésére és a legmagasabb igények kielégítésére képesítenek. — Elvállalok szakmába vágó mindenféle szabó-munkát, készítek modern uri öltönyöket, bel- és külföldi szövetekből, legújabb divat szerint, mérsékelt árdíjazás mellett. — Kérem a m. t. közönség szives támogatását és bizalmát. — Teljes tisztelettel

Balog György, férfiszabó

ÉLŐKERITÉS

Gleditschia, élősvény.

Bármily talajban gyorsan fejlődik, sűrű, nagy főviseivel embernek és bármily állatnak ellentáll, kitart 70—80 évig, nevelhető oly sűrűn, hogy apró csirke, malac stb. nem mehet át; ez a legolcsóbb örökös, áthatlan kerítés. Főelőnye még az is, hogy egész május közepéig a legjobb eredménnyel ültethető, mert a csemeték felásva, jeges pincében tartatnak. Ezer darab 12 korona, rendszeren ültetve 50 méter kerítéshez elég. Nyomatott ültetési és kezelési képes utasítást minden rendeléshez adok. Akinek élőkerítés nem felel meg, szállíthatok sodronyszövetet, a legököltebb gyártmányt, olcsón, 100, 150 és 200 cm. széleset.

SZŐLŐLUGAS

minden háznak legszebb díszje, egy gyűjtemény 8 fajtából 20 tő, egy tő 2—300 fűrtöt terem.

Szőlőültvények

táblás ültetések és hiányok pótlására, 60 legkiválóbb bor- és csemege-faj, szigorúan válogatott, tökéletes forradású és fajtisza, dús-gyökerű példányok.

DELAWARE

sima vessző, minden szál megfakad, csak az a legnemesebb faj, melyből én 18 év alatt 40 holdat ültettem, 35 hektót terem holdankint, bora édes, erős, oltani, permetezni nem kell, és kezeléséhez semmi tudomány sem kell, ezért ellensége sok tudományos szőlőintéző.

Bővebb leírást és képes árjegyzéket tanulságos tartalommal és mindenhez teljes tájékoztatóval ingyen és bérmentve küld:

Nagy Gábor

szőlőnagybirtokos, NAGY-KÁGYA.

Levelezés minden nyelven. 1—3

Méh-családokat

megvételre keres

Márton Géza áll. tanító

Csongrád-Mindszenti

Aki valamit venni, vagy eladni akar, az hirdessen a Mindszenti Lapban, mely a vármegye minden községébe eljut. Olcsó hirdetési díj mellett sikere biztos lesz s mielőbb célt ér. Előfizetőknek árdíj-kedvezmény

2—18

SZEGED FELETT

Tápió községgel szemben, Maros torkolatától Lelle és Makón átvonuló Maros védőtöltés építéséhez bármilyen nagy számban találnak foglalkozást kordék, kocsik és gyalogmunkások egész éven át. Kordék és kocsimunkára alapegységár 55 fillér és további 100 méter távolság 5 fillér köbméterenkint. A gyalogmunka 45 és 50 fillér köbméterenkint.

Bővebb felvilágosítást nyerhetnek

Deutsch vállalkozók irodájában, Szeged

A legelőkelőbb orvostanárak által ajánlott és a kiállításokon aranyérmekkel és díszoklevelekkel kitüntetett

ESTERHÁZY-COGNAC

mely

a közönség kedvencz itala mindenütt kapható.

Központi iroda:

GRÓF ESTERHÁZY GÉZA-FÉLE
COGNACGYÁR

Budapest V., Nádor-utca 16.

—13

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68.
Által a legújabb és legjobb árak mellett ajánlatosak:

Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakaszalók, járgány-cséplőgépek, lóharc-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet k. kapálók, szecskavágók, répvágók, tukoriczmorzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytetemes szél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.